

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/132/2024
Identifikačné číslo spisu:	4121206817
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:4121206817.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a JUDr. Branislava Kráľa, v spore žalobcu W. K., narodený XX. Y. XXXX, A. A. N. A. - F. Y., K. E. XXX/X, s miestom podnikania Bánovce nad Bebravou, Trenčianska cesta 1602/71, IČO: 14 414 252, zastúpeného advokátkou JUDr. Martinou Kmeťovou, Bánovce nad Bebravou, Moyzesova 1918/6A, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Račianska 71, IČO: 00 166 073, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/24/2021, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. februára 2024 č.k. 5Co/25/2023-469, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalovanej proti žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra z 21. novembra 2023, č. k. 16C/24/2021-390 (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorým zamietol žalobu žalobcu o náhradu škody spôsobenej štátom pri výkone verejnej moci v sume 752 843 Eur z titulu ušlého zisku, ďalej sumu 108.463,33 eur z titulu skutočnej škody, sumu o výške 19.000 eur z titulu nemajetkovej ujmy s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 849.897,33 eur od 17.11.2020 do zaplatenia a súčasne priznal žalovanej náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100%. Odvolací súd žalovanej proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nebola splnená podmienka existencie nezákonného rozhodnutia v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., keďže žalobcom namietané upovedomenie o začatí exekúcie nebolo zrušené pre nezákonnosť, ale exekučné konanie bolo zastavené. Ďalej konštatoval, že žalobca nepreukázal vznik

škody ani príčinnú súvislosť medzi tvrdeným nezákonným postupom a škodou. Súd zdôraznil, že otázku nezákonnosti rozhodnutia nemožno riešiť ako predbežnú otázku bez toho, aby toto rozhodnutie bolo predtým pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom, keďže ide o nevyhnutnú podmienku vzniku zodpovednosti štátu. Súd rozhodujúci o náhrade škody je viazaný rozhodnutím o nezákonnosti rozhodnutia a nemôže túto otázku sám preskúmať. Na základe vykonaného dokazovania súd prijal záver, že žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, ktoré by bolo zrušené rozhodnutím súdu. Súd sa stotožnil s názorom žalovanej, ktorá uviedla, že v zmysle § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. predpokladom vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je, aby bolo predmetné rozhodnutie zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť po tom čo nadobudlo právoplatnosť. Žalobcom namietané rozhodnutie - upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 24.09.2015, sp. zn. EX 45/2015, túto podmienku nespĺňa. Právoplatným zastavením exekúcie prišlo len k pominutiu procesných účinkov upovedomenia o začatí exekúcie, nie k jeho zrušeniu pre nezákonnosť.

3. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v žalobe ako prvý dôvod nezákonnosti rozhodnutia (za ktoré označil správne podľa judikatúry iba upovedomenie o začatí exekúcie) vymedzil absolútne nejednoznačné označenie jeho ako povinného na exekučnom titule. Takéto skutkové tvrdenie považoval súd za zavádzajúce, v rozpore s listinnými dôkazmi, ako aj vykonaným dokazovaním, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase začatia konania na rakúskom súde (v roku 2011) spoločnosť Kolenotransport s.r.o. podnikala pod obchodný menom P.K. TRANZ, s.r.o., pričom obchodné meno zmenila až dňom 01.02.2013, čo vyplynulo aj z voľne dostupného (ako i v spise založeného) výpisu z obchodného registra. Súd v tomto kontexte dopĺňa, že v celom rozsahu súhlasí s argumentáciou žalovanej, ktorá uviedla nasledovné skutočnosti. Argumentácia žalobcu, v zmysle ktorej nemôže byť on ako fyzická osoba - podnikateľ povinným z exekučného titulu, rozsudku pre zmeškanie Krajského súdu Eisenstadt zo dňa 25.08.2014, č. k. 4Cg 257/1 lk-42, je založená na údajnom nedostatku materiálnej vykonateľnosti predmetného rozhodnutia, pretože z označenia žalovaného v exekučnom titule, KOLENO transport, majiteľ: W., SK-967 01 Bánovce nad Bebravou, Trenčianska cesta 1602/71, nie je podľa žalobcu zrejmé, kto má byť povinným subjektom, či fyzická osoba - podnikateľ W. K. alebo obchodná spoločnosť Kolenotransport. Žalobca podľa jeho tvrdení nepodnikal a nepodniká pod menom KOLENO transport, na adrese Trenčianska cesta 1602/71, 967 01 Bánovce nad Bebravou, sídlia obidva subjekty, a označenie žalovaného neobsahuje IČO, ktoré by ho ako povinného jednoznačne identifikovalo. Popri vyššie zmienených rozhodnutiach KS v Trenčíne a OS Banská Bystrica, ktoré tvrdenia žalobcu v tomto smere odmietli ako neopodstatnené, poukazuje žalovaná na ešte jeden zásadný aspekt veci, že nie je pravdivým tvrdenie žalobcu, že nikdy nepodnikal pod označením KOLENO transport, keďže opak je zrejмый aj z odtlačkov pečiatky žalobcu použitých na ním predložených listinách, na ktoré žalovaná už v tomto vyjadrení odkázala (leasingová zmluva s UniCredit Leasing Slovakia, a.s. z roku 2011, zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru s Tatra - leasing, s.r.o. tiež z roku 2011). Zároveň, obchodná spoločnosť Kolenotransport, s.r.o. podniká pod týmto obchodným menom až od 31.01.2013, keďže od založenia v roku 1996 až do 31.01.2013 bol pôvodný názov spoločnosti P.K. TRANZ, s.r.o. Žaloba, na podklade ktorej bol vydaný exekučný titul, rozsudok pre zmeškanie Krajského súdu Eisenstadt zo dňa 25.08.2014, sp. zn. 4Cg 257/1 lk-42, s označením žalovaného subjektu ako KOLENO transport, majiteľ: W. K., B.-XXX XX A.N. N. A., C. E. XXXX/XX, bola v predmetnej veci podaná ešte pred 31.01.2013, teda pred tým ako obchodná spoločnosť P.K. TRANZ, s.r.o. zmenila svoj názov na Kolenotransport, s.r.o., čo vyplýva z obsahu rozhodnutia Vyššieho krajského súdu Viedeň zo dňa 19.01.2015, sp. zn. 13R 234/14y, ktorého oficiálny preklad do jazyka slovenského žalobca priložil k žalobe. Teda už z tejto skutočnosti je zrejмый subjekt, ktorého spoločnosť DHL Global Forwarding (Austria) GmbH v konaní sp. zn. 4Cg 257/1 lk-42 žalovala na zaplatenie sumy 58 169,70,- EUR. Podľa názoru súdu, zo žiadneho listinného dôkazu nevyplynulo, že by sa malo exekučné konanie týkať iného subjektu označeného ako povinného, v dôsledku čoho nemožno súhlasiť so žalobcom, že dôvodom nezákonnosti exekúcie bolo nesprávne a nejednoznačné označenie povinného. Žalobca celkom presne podľa názoru vedel, že v exekučnom titule je správne označený. Takéto označenie korešpondovalo aj s označením žalobcu v pozícii povinného v priebehu namietaného exekučného konania. V tomto kontexte súd poukázal na to, že exekučné konanie, ktoré bolo vedené pod sp. zn. EX 45/2015 nikdy nebolo zastavené z dôvodu, že by žalobca nebol osobou povinnou z exekučného titulu. Takúto argumentáciu uvádzala aj žalovaná, pričom jej nemožno nič vytknúť, súd na ňu odkazuje a plne sa s ňou stotožňuje. Ďalej súd upriamuje aj na vecne správnu argumentáciu žalovanej

a síce, že nedodržanie procesného postupu podľa § 44 ods. 6 zák. č. 233/1995 Z. z. ako procesné pochybenie súdu pri vydaní poverenia žiadnym spôsobom neneguje existenciu záväzku žalobcu vyplývajúceho z exekučného titulu - rozsudok pre zmeškanie Krajského súdu Eisenstadt zo dňa 25.08.2014, č. k. 4Cg 257/1 lk-42.

4. Dôvodom nezákonnosti vedenia exekúcie podľa názoru žalobcu bolo aj to, že cudzí exekučný titul nenadobudol vykonateľnosť. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že povinnosťou žalobcu bolo po vydaní právoplatného a v štáte pôvodu (Rakúska republika) aj vykonateľného rozhodnutia dobrovoľne plniť, to čo mu ukladalo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie. Z návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie (č. 1. 155) totiž vyplynulo, že rozsudok pre zmeškanie Rakúskej republiky, Krajského súdu Eisenstadt, sp. zn. 4 Cg 257/11 k/42 z 25.08. 2014, na základe potvrdenia podľa článkov 54 a 58 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, bol dňa 14.11.2014 vykonateľný voči povinnému -žalobcovi, v krajine pôvodu t. j. v Rakúskej republike. Z uvedeného dôvodu, že sám žalobca v pozícii žalovaného na rakúskom súde potom, čo si nesplnil povinnosť zúčastniť sa pojednávania bol sankcionovaný vydaním rozsudku pre zmeškanie a to na základe návrhu oprávneného ako žalobcu v uvedenom konaní pred súdom v Rakúsku. Keďže žalobca neplnil, to čo mu ukladalo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie v štáte pôvodu, oprávnený bol nútený pristúpiť k exekúcii, avšak v Slovenskej republike, teda v mieste sídla podnikania žalobcu ako povinného. Nemajetková ujma, majetkový úbytok, či už v podobe škody alebo žiadaného ušlého zisku zo strany žalobcu tak nevznikli z dôvodu nezákonného rozhodnutia, ktoré označil, ale z dôvodu, že neplnil, čo mu ukladalo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie v krajine pôvodu. Pokiaľ by žalobca plnil, k exekúcii by nedošlo ani ku škode, na ktorú žalobca poukazuje. Preto súd uvádza, že ku vzniku úbytku na majetku žalobcu nedošlo v dôsledku nesprávneho, či nezákonného súdneho rozhodnutia, ale z dôvodu neplnenia si povinnosti, respektíve opomenutia povinnosti žalobcu uloženej mu právoplatným a vykonateľným rozhodnutím v štáte pôvodu. V tomto prípade teda neexistuje ani priama príčinná súvislosť medzi žalobcom označeným nezákonným rozhodnutím a vznikom škody (úbytkom na jeho majetku), pretože príčinou vzniku úbytku majetku bolo jeho nekonanie v súlade so záväzným rozhodnutím. Exekučné konanie sp. zn. EX 45/2015 nebolo začaté a vedené bezdôvodne a príčinou zastavenia exekúcie bolo nedodržanie procesného postupu podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku exekučným súdom, nie zrušenie samotného exekučného titulu zaväzujúceho žalobcu na plnenie. Správna aplikácia § 44 ods. 6 Exekučného poriadku by nesmerovala k zastaveniu exekúcie, resp. by nespôsobila jej nedôvodnosť.

5. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP. Uviedol, že pokiaľ ide o zákonom predpokladanú existenciu prvej podmienky tejto zodpovednosti, t. j. nezákonné rozhodnutie, tak je síce pravdou, že Najvyšší súd SR svojím rozhodnutím v rámci dovolacieho konania pod č. k. 2ECdo/10/2017-546 zo dňa 30. 11. 2017 v dôsledku podaného dovolania povinným (žalobcom) zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. 08. 2016 sp. zn. 2CoE/l80/2016 spolu s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 31. 03. 2016, č. k. 5Er/93/2015-267 podľa § 420 písm. f) CSP s tým, že v konečnom dôsledku bolo právoplatne rozhodnuté o zastavení exekúcie vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. EX/45/2015. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na správnu argumentáciu žalovaného, s ktorou sa stotožnil tak prvoinštančný a zároveň aj odvolací súd, v zmysle ktorej žalobcom namietané nezákonné rozhodnutie, ktorým má byť práve upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 24. 09. 2015 vydané pod sp. zn. EX/45/2015 nemôže byť druhom rozhodnutia v zmysle § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., t. j. nezákonné rozhodnutie zakladajúce nárok na náhradu škody, pretože nebolo zrušené, resp. zmenené po tom ako nadobudlo právoplatnosť. V dôsledku zrušenia daného upovedomenia o začatí exekúcie dovolacím súdom boli iba pominuté procesné účinky samotného upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré však v žiadnom prípade nebolo zrušené alebo zmenené pre jeho rozpor so zákonom. Navyše je potrebné k uvedenému poznamenať, že porušenie ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku súdnym exekútorom pri vydaní poverenia je výsostne procesného charakteru, ktoré porušenie v žiadnom prípade neoslabuje existenciu právoplatne priznanej pohľadávky (exekučného titulu) oprávnenému na základe právoplatného a podľa rakúskeho právneho poriadku aj vykonateľného rozsudku pre zmeškanie vydaného v Rakúsku. V ďalšom pokiaľ ide o nepreukázanie prvej z troch podmienok zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, t. j. nezákonného rozhodnutia, odvolací súd poukázal na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku subsumovaného v jeho bodoch 102 až 104.

6. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), zastúpený advokátkou, včas dovolanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a z ustanovenia § 421 ods.1 písm. b) CSP.

7. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľ namietal, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Túto vadu videl v tom, že odvolací súd, hoci uznal znalecký posudok za zákonný dôkaz (na rozdiel od súdu prvej inštancie), sa následne nezaoberal skutočnosťami z neho vyplývajúcimi ohľadom výšky škody. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia, keďže súdy sa podľa neho len nekriticky stotožnili s argumentáciou žalovanej a nevysporiadali sa dostatočne s jeho odvolacími námietkami.

8. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Žalobca namietal, že Krajský súd v Nitre v odôvodnení dovolaním napadnutého rozsudku prevzal skutkový stav, ktorý bol zistený Okresným súdom Nitra, a to s jediným rozdielom v inom právnom posúdení dôkazu - znaleckého posudku č. 33/2020. Odvolací súd sa podľa svojho vyjadrenia nestotožňuje so zaujatým právnym záverom ohľadne nezákonnosti znaleckého posudku. Zároveň odvolací súd však konštatuje, že takéto pochybenie nemalo zásadný vplyv na vecnú správnosť právneho záveru prvoinštančného súdu ohľadom toho, že žalobca v spore nepreukázal existenciu druhej podmienky objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorou je výška požadovaného ušlého zisku, skutočnej škody a taktiež aj nemajetkovej ujmy.

10. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

11. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods.1, písm. b) CSP žalobca tvrdil, že právna otázka riešená odvolacím súdom doposiaľ v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Nastolená právna otázka nebola riešená dovolacím súdom ani len okrajovo. Odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku týkajúcu sa toho, že podľa odvolacieho súdu namietané nezákonné rozhodnutie, ktorým má byť upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 24. 09. 2015 vydané pod sp. zn. EX/45/2015 nemôže byť druhom rozhodnutia v zmysle § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., t. j. nezákonné rozhodnutie zakladajúce nárok na náhradu škody, pretože nebolo zrušené, resp. zmenené po tom ako nadobudlo právoplatnosť. V dôsledku zrušenia daného upovedomenia o začatí exekúcie dovolacím súdom boli iba pominuté procesné účinky samotného upovedomenia o začatí exekúcie.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím rozhodnutím v rámci dovolacieho konania pod č. k. 2ECdo/10/2017-546 zo dňa 30. 11. 2017 v dôsledku podaného dovolania povinným (žalobcom) zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. 08. 2016 sp. zn. 2CoE/1 80/2016 spolu s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 31.03.2016, č. k. 5Er/93/2015-267 podľa § 420 písm. íl CSP s tým, že v konečnom dôsledku bolo právoplatne rozhodnuté o zastavení exekúcie vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. EX/45/2015. Odvolací súd sa stotožnil v otázke právneho posúdenia so záverom súdu prvej inštancie, že predpokladom vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je, aby bolo predmetné rozhodnutie zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť po tom čo nadobudlo právoplatnosť; žalobcom namietané rozhodnutie - upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 24. 09. 2015, sp. zn. EX 45/2015, túto podmienku nespĺňa. Právoplatným zastavením exekúcie prišlo len k pominutiu procesných účinkov upovedomenia o začatí exekúcie, nie k jeho zrušeniu pre nezákonnosť.

13. Žalobca - dovolateľ považuje za nesprávne právne posúdenie veci uvedený názor, keďže ide o formalistický a priveľmi zužujúci výklad, pričom vzhľadom na následky takéhoto rozhodnutia - rozhodnutia o zastavení exekúcie je následok totožný s následkom v prípade, ak by bolo možné zrušiť upovedomenie o začatí exekúcie, čo procesné legislatíva neumožňuje. Ak sa stotožňuje odvolací súd s názorom súdu prvej inštancie, že právoplatným zastavením exekúcie prišlo „len“ k pominutiu procesných účinkov upovedomenia o začatí exekúcie, nie k jeho zrušeniu pre nezákonnosť - následky sú totožné v prípade zastavenia exekúcie ako by boli v prípade zrušenia upovedomenia pre nezákonnosť,

spolu s jeho zrušením by predsa tiež došlo k zastaveniu exekúcie, preto je potrebné použiť širší extenzívny výklad v tom, že zastavenie exekúcie (rozhodnutie o ňom) je v tomto prípade takým rozhodnutím, ktoré je nezákonným rozhodnutím zakladajúcim nárok na náhradu škody. Podľa použiteľnej judikatúry (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 M Cdo 4/2009), nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávna právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

14. V prípade, ak takýto záver dovolací súd neprijme, znamenalo by to, že súdni exekútori by aj napriek vedomosti o svojom nesprávnom procesnom postupe (napr. opomenutí subjektov pri doručovaní) pri vydaní upovedomenia o začatí exekúcia mali takýto postup „odobrený tým“, že toto pokiaľ nebude zrušené, iba následne bude exekúcia zastavená, nespôsobia svojim konaním takú škodu, ktorá by bola nárokovateľná, postihnutelná a vymáhateľná v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Správnym právnym záverom má byť, že upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 24. 09. 2015, sp. zn. EX 45/2015 spĺňa v nadväznosti na neskoršie zastavenie exekúcie podmienku podrobenia pod ustanovenie § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., t. j. nezákonné rozhodnutie zakladajúce nárok na náhradu škody. Žalobca navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd Rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 5CO/25/2023-469 zo dňa 28.02.2024, ako aj rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 16C/24/2021-390 zo dňa 21.11.2022 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Nitra na ďalšie konanie.

15. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 20.05.2024 k dovolaniu žalobcu navrhovala, aby najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol.

16. K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP uviedla, že žalobca v súvislosti s dôvodom jeho dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP uvádza, že pokiaľ sa odvolací súd nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nezákonnosti žalobcom predloženého dôkazu - znaleckého posudku č. 33/2020 vypracovaného znaleckou organizáciou E., a tento dôkaz považoval za zákonne získaný, mal sa závermi tohto posudku o výške spôsobenej škody a ďalšími skutočnosťami z neho vyplývajúcimi riadiť, čo však zo záverov odvolacieho súdu nevyplýva, preto došlo zo strany súdu k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca taktiež odvolaciemu súdu vyčíta nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia s poukazom na to, že odvolací súd sa nezaoberal a v rozsudku nevysporiadal s viacerými odvolacími argumentami žalobcu a vôbec neuviedol, prečo ich nevzal do úvahy.

17. Nemožno súhlasiť s názorom žalobcu (a dôvodom dovolania a jeho prípustnosti), v zmysle ktorého by rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie, mal byť nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný. Oba rozsudky obsahujú vyčerpávajúce odôvodnenie tak vo vzťahu k skutkovým a právnym tvrdeniam strán sporu, k súdom zistenému skutkovému stavu, ako aj vo vzťahu k právnemu posúdeniu tohto stavu či už súdom prvej inštancie, alebo aj odvolacím súdom, vedúcemu odvolací súd k potvrdeniu rozsudku o zamietnutí žaloby. Prvoinštančný súd riadne a obsiahlo zdôvodnil, na základe akých konkrétnych skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaných dôkazov

18. K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 421 ods.1 písm. b) CSP uviedla, že upovedomenie o začatí exekúcie je v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 01.02.2012, sp. zn. 5Cdo 205/2011 alebo uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.02.2008, sp. zn. III. ÚS 45/2008) „procesným úkonom súdneho exekútora, ktorým vznikajú priame právne účinky voči povinnému [§ 47 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku], a preto Exekučný poriadok povinnému umožňuje podať procesný prostriedok nápravy vo forme námietok“.

19. Žalobca proti upovedomeniu o začatí exekúcie zo dňa 24.09.2015, sp. zn. EX 45/2015, ktorého nezákonnosť tvrdí, podal dňa 12.10.2015 námietky, ktorým Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením zo dňa 09.11.2015, č. k. 5Er 93/2015-194, najskôr vyhovel, uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.03.2016, č. k. 2CoE 338/2015-256, však bolo uznesenie súdu prvej inštancie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Následne okresný súd uznesením zo dňa 31.03.2016, č. k. 5Er 93/15-264, námietky žalobcu ako povinného proti exekúcii právoplatne zamietol. Dovolanie žalobcu proti uzneseniu o zamietnutí námietok proti exekúcii zo dňa 31.03.2016, č. k. 5Er 93/15-264, bolo uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2017, č. k. 2ECdo 10/2017-543, odmietnuté. I keď bola predmetná exekúcia neskôr na základe uznesenia zo dňa 09.02.2018, č. k. 5Er 93/2015-554,

právoplatného vo výroku o zastavení exekúcie v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 31.07.2018, č. k. 6CoE 31/2018-638, zastavená, uvedené nič nemení na tom, že žalobcom namietané upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 24.09.2015, sp. zn. EX 45/2015, ako ani uznesenie exekučného súdu zo dňa 31.03.2016, č. k. 5Er 93/15-264, o opravnom prostriedku -- námietkach proti exekúcii, nebolo po nadobudnutí právoplatnosti zrušené, a nespĺňa tak predpoklad nezákonnosti v zmysle § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.

20. Nesplnenie zákonnej požiadavky zrušenia rozhodnutia v zmysle § 6 zák. č. 514/2003 Z. z. ako podmienky pre vznik práva na náhradu škody podľa predmetného zákona nie je podľa názoru žalovanej možné obchádzať poukazom na zastavenie exekúcie, najmä nie za situácie, keď dôvodom pre zastavenie exekúcie môžu v zmysle zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov byť rôzne skutočnosti, ktoré ani nemusia spočívať (býť závislé) v činnosti (konaní/rozhodovaní) exekútora alebo exekučného súdu. Posudzovať zákonnosť vedenia exekúcie, resp. vyhlásiť exekúciu za nezákonnú, výlučne na základe tej skutočnosti, že došlo k jej zastaveniu, ako sa toho v dovolaní domáha žalobca, nemá žiaden racionálny, logický, a už vôbec nie právny základ. Žalovaná v tejto súvislosti zdôraznila, že exekučné konanie sp. zn. EX 45/2015 nebolo zastavené z dôvodu, že by žalobca nebol povinným z exekučného titulu, ale z dôvodu nezachovania procesného postupu podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení zákona č. 335/2014 Z.z. pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keďže žalobcovi nebol pred vydaním poverenia súdom doručený do vlastných rúk návrh na vykonanie exekúcie spolu s cudzím exekučným titulom. Uvedené procesné pochybenie súdu pri vydaní poverenia žiadnym spôsobom nenegovalo a neneguje existenciu záväzku žalobcu vyplývajúceho z exekučného titulu - rozsudku Krajského súdu Eisenstadt zo dňa 25.08.2014, č. k. 4Cg 257/IIk-42, a exekučné konanie sp. zn. EX 45/2015 začalo a bolo vedené pre vymoženie právoplatného a v krajine vydania vykonateľného exekučného titulu zaväzujúceho žalobcu na plnenie, o ktorom žalobca od jeho vydania mal vedomosť (neúspešne žiadal príslušný rakúsky súd o jeho zrušenie), no napriek tomu povinnosť uloženú exekučným titulom nespĺnil, čo oprávneného z exekučného titulu viedlo k podaniu návrhu na nútený výkon rozhodnutia, exekúcie. Ako skonštatoval aj súd prvej inštancie v závere bodu 104. odôvodnenia jeho rozsudku (na ktorý odkázal aj odvolací súd), správna aplikácia § 46 ods. 6 Exekučného poriadku by nesmerovala k zastaveniu exekúcie. Teda mimo skutočnosti, že v časti namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom je podľa názoru žalovanej daný dôvod už pre odmietnutie žalobcom podaného dovolania podľa § 447 písm. c) CSP, považuje žalovaná dovolanie žalobcu i za nedôvodné čo do merita veci.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal žalobca, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP (§ 443 CSP), preskúmal vec a dovolanie podľa § 448 CSP zamietol.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

22. Podľa § 420, písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“) dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. V prejednávanej veci odvolací súd v bodoch 30 až 32 svojho rozsudku podrobne vysvetlil, prečo potvrdil zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie. Výslovne sa zaoberal aj otázkou znaleckého posudku (bod 31 rozsudku odvolacieho súdu), kde uviedol, že hoci nesúhlasí so záverom prvoinstančného súdu o jeho formálnej nezákonnosti, obsahovo tento posudok nepreukazuje nárok žalobcu, pretože vychádza z nesprávnych predpokladov a nepreukazuje stratu reálnej možnosti zhodnotenia majetku. Odvolací súd uviedol, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť a vznik škody, pričom tieto závery oprel o hodnotenie vykonaných dôkazov.

24. To, že žalobca nesúhlasí s tým, ako súdy vyhodnotili dôkazy (vrátane znaleckého posudku) a k akým skutkovým a právnym záverom dospeli, nezakladá vadu zmätočnosti. Dovolací súd ustálené judikuje, že námietky smerujúce proti hodnoteniu dôkazov a skutkovým zisteniam súdov nižších inštancií nie sú spôsobilé založiť prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/196/2018, 8Cdo/158/2017). Právo na spravodlivý proces neznamená

právo na úspech v konaní, ani právo na to, aby sa súd stotožnil s argumentáciou strany. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa štandard vyžadovaný ustanovením § 220 ods. 2 CSP; súd reagoval na podstatné argumenty a vysvetlil svoje úvahy. V danom prípade je nevyhnutné zohľadniť, že otázka týkajúca sa znaleckého posudku mala subsidiárny charakter a v konaní sa primárne riešila právna otázka existencie nezákonného rozhodnutia, ktoré nebolo zrušené. Keďže v konaní nebola preukázaná existencia nezákonného rozhodnutia, ktoré by bolo zrušené (základ nárok), riešenie otázok výšky náhrady škody malo iba doplnujúci charakter, bez vplyvu na vec samu. Z týchto dôvodov dovolací súd dovolanie podľa § 448 CSP zamietol.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1, písm. b) CSP

25. Podľa § 421, ods. 1, písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok („CSP“) dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

26. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

27. Žalobca tvrdil, že odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku týkajúcu sa toho, že podľa odvolacieho súdu namietané nezákonné rozhodnutie, ktorým má byť upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 24. 09. 2015 vydané pod sp. zn. EX/45/2015 nemôže byť druhom rozhodnutia v zmysle § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., t. j. nezákonné rozhodnutie zakladajúce nárok na náhradu škody, pretože nebolo zrušené, resp. zmenené po tom ako nadobudlo právoplatnosť. Exekučné konanie sp. zn. EX 45/2015 nebolo zastavené z dôvodu, že by žalobca nebol povinným z exekučného titulu, ale z dôvodu nezachovania procesného postupu podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení nepriamej novely zákonom č. 335/2014 Z.z., pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keďže žalobcovi nebol pred vydaním poverenia súdom doručený do vlastných rúk návrh na vykonanie exekúcie spolu s cudzím exekučným titulom. Uvedené procesné pochybenie súdu pri vydaní poverenia žiadnym spôsobom nenegovalo a neneguje existenciu záväzku žalobcu vyplývajúceho z exekučného titulu - rozsudku Krajského súdu Eisenstadt zo dňa 25.08.2014, č. k. 4Cg 257/IIIk-42, a exekučné konanie sp. zn. EX 45/2015 začalo a bolo vedené pre vymoženie právoplatného a v krajine vydania vykonateľného exekučného titulu zaväzujúceho žalobcu na plnenie, o ktorom žalobca od jeho vydania mal vedomosť.

28. Dovolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie a odvolacím súdom, že otázku nezákonnosti rozhodnutia nemožno riešiť ako predbežnú otázku bez toho, aby toto rozhodnutie bolo predtým pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom. Súd rozhodujúci o náhrade škody spôsobenej pri výkone verejnej moci je viazaný rozhodnutím o nezákonnosti rozhodnutia a nemôže túto otázku sám rozhodovať. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie prijal záver, že žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, ktoré by bolo zrušené rozhodnutím súdu. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalovanej, ktorá uviedla, že v zmysle § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci predpokladom vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je, aby bolo predmetné rozhodnutie zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť po tom čo nadobudlo právoplatnosť. Žalobcom namietané rozhodnutie - upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 24.09.2015, sp. zn. EX 45/2015, túto podmienku nespĺňa. Právoplatným zastavením exekúcie došlo len k pominutiu procesných účinkov upovedomenia o začatí exekúcie s účinkami ex nunc, nie však k jeho zrušeniu pre nezákonnosť (napr. z dôvodu ak by upovedomenie nebolo vydané oprávnenou osobou). Dovolací súd preto dovolanie ako nedôvodné zamietol podľa § 448 CSP.

29. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v zmysle § 453 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP), keďže žalovanej podľa obsahu spisu trov konania nevznikli.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.